

LENTE
NUMMER

BLAD GROEN

JAARGANG 13 NR 4

GROENTE UIT
DE FABRIEK

VRIJHEID IN
DE TUIN

TUINIERNEN
IN DE SCHEMER

Tessa, bedankt!

RUIIM DRIE JAAR GELEDEN GAF
TESSA LAVRIJSEN BLADGROEN EEN NIEUW GEZICHT,
NAMELIJK HET GEZICHT VAN DE LEDEN.
IEDEREEN REAGEERDE ENTHOUSIAST OP HAAR
FOTO'S VAN LEDEN OP DE COVER.
EN AFGELOPEN WINTER WERDEN ALLE MODELLEN
NOG EENS OP EEN RIJTJE GEZET IN DE KALENDER.
NAAST DE COVERFOTO'S VERZORGDE
TESSA OOK DE OPMAAK VAN BLADGROEN,
EEN FIKSE KLUS. NA DRIE JAAR STOFT
TESSA NU MET DIE OPMAAK VAN ONZE
'GLOSSY'. ZIJ BLIJFT NOG WEL TUINIEREN BIJ
ATV STADION EN AF EN TOE FOTO'S MAKEN.
WIJ WILLEN TESSA HARTELIJK BEDANKEN VOOR
AL HET WERK DAT ZE GEDAAN HEEFT, SUPER!
WE ZIJN ERG BLIJ DAT MARIJKE BADINGS,
TUINVRIENDIN VAN ONZE VERENIGING EN
VORMGEEFSTER, TESSA'S OPMAAK-
WERKZAAMHEDEN WIL OVERNEMEN.
WELKOM MARIJKE!

VAN DE
MAKERS

JUNI 2013

De winter duurde maar en het bleef heel lang koud dit jaar. Even leek de lente in aantocht, maar daarna verhinderden regenbuien ons weer om de handen uit de mouwen te steken in de tuin. Ach, de mens wikt, maar de natuur beschikt. Een les die de kinderen van de schooltuintjes ook al snel doorhadden. Toch hebben zij veel werk verzet: er verscheen een vijver en een heuse rotstuintuin. En ook de omgeving van bijenstal krijgt een facelift. Het saaie grasveld verandert daar de komende zomer in een prachtige bloemenzee.

Pauline ging op bezoek bij de Siciliaanse hoedenkoning Frankie Baldi en vond uit dat hij, naast Italiaanse groente, ook Hollandse aardappelen verbouwt. Hoe hij dat doet? Misschien wel zonder te spitten. Addy zocht een van de vele nieuwkomers op, de hardwerkende Monique Hoeven. Het enthousiasme van de vele nieuwe leden is tekenend voor de populariteit van tuinieren. Het is dan ook niet verwonderlijk dat naast tuinieren op een vereniging, de zogenoemde buurtmoestuinen als paddenstoelen uit de grond schieten.

Gaat tuinieren dan echt alleen maar over rozen? Nee, natuurlijk niet. Er zijn zo van die ergernissen, maar daar komen we samen in een gesprek wel uit. Misschien wel tijdens het gesprek van de dag. Of gaat dat ergens anders over bij ATV Stadion?

De redactie wenst iedereen een goed tuinseizoen en laten we hopen op een mooie en warme Italiaanse zomer!

Al een aantal jaar doet ATV Stadion mee aan 'Groen moet je Doen!'

Ook op zondag 9 juni doen we weer mee. Op deze dag komen mensen van buiten een kijkje nemen op onze tuinen. Het thema van deze dag is dit jaar 'Eetbaar groen'. Hierbij roepen willen we zoveel mogelijk mensen oproepen om hun eigen bijzonder eetbaar groen te showen!

Daarnaast lijkt het ons een leuk idee om leden die op een creatieve manier actief zijn hun werk te laten exposeren. Dus schilder je? Werk je met keramiek? Teken je of heb je andere creatieve uitpattingen? Exposeer je eigen werk dan op 9 juni. Voor marktkraampjes wordt gezorgd. We denken aan zes werken per deelnemer.

Verder willen we, indien mogelijk, de kinderen van de schooltuintjes erbij betrekken. Ook wordt de jeu de boulesbaan weer in gereedheid gebracht.

Meedoen?

Geef je op bij Wil Brakkee (tuin 98): w.brakkee@casema.nl.

INHOUD

8 TUINIERNEN IN DE SCHEMER

Overdag is hij druk in de weer in zijn hoedenwinkel, maar als het gaat schemeren komt Frankie Baldi naar de Oostbroekselaan om te tuinieren.

12 GROENTE UIT DE FABRIEK

Niet langer tuinieren hobbytuinders alleen bij een vereniging, langzamerhand veroveren zij ook Utrechtse parken en braakliggende fabrieksterreinen.

16 VRIJHEID IN DE TUIN

Tuinieren maakt je hoofd leeg. Dat was voor nieuwkomer Monique Hoeven een van de redenen om een tuin te nemen. Lees hoe zij met hard werken haar tuin onder controle kreeg.

19 TUINIERNEN ZONDER SPITTEN

Altijd maar spitten in de grond? Nadat Ine op een tweedehands boekje was gestuit, ontdekte ze dat dat ook anders kan. Zij deelt de geheimen uit haar vondst met ons.

En verder...

- 6 Over ons
- 7 Schooltuintjes
- 14 Arie Aardworm
- 20 Muisjes, muisjes
- 21 Het gesprek van de dag
- 22 De bijenstal
- 23 Tuinergernissen
- 25 Recepten van Ine
- 26 Van het bestuur

OVER ONS

Een hele lijst met veranderingen in ons ledenbestand deze keer. Maar het loopt dan ook over een langere periode, vanwege het tussentijds verschijnen van de glossy 'Bladgroen Tuinkalender', waardoor er geen gewone Bladgroen uitkwam.

Alle nieuwe leden van het afgelopen half jaar zijn buitengewoon enthousiast aan de slag gegaan en de meesten hebben hun tuin al helemaal op orde. Veel tuinen hebben een heel nieuw aanzicht gekregen, ook door de vele uiteenlopende en inventieve anti-konijn bouwsels. Het is leuk om eens rond te lopen en te bekijken. Het werkt ook heel aanstekelijk, kan ik uit eigen ervaring zeggen. Je kunt tenslotte niet achter blijven.

Veel van de opzeggingen komen van leden die naar een huis met een grote eigen tuin zijn verhuisd. Opvallend is ook dat er intern meer verhuisd wordt of nieuwe samenwerkingsverbanden ontstaan.

Op dit moment zijn er nog vier tuinen in de aanbieding: tuin 10, Simon Addy; tuin 128, Mick Lammers; tuin 129, Sylvie Piernaz en tuin 54, Margreet Klaverdijk (met huisje). Van de wachtlijst gaat de meeste belangstelling uit naar tuinen met een huisje.

Wij heten alle nieuwe leden hartelijk welkom en wensen hen een goede en mooie tijd bij onze tuinvereniging. Veel succes en plezier met tuinieren!

tuin 3 ging van Marja Karel naar Tessa Voditska

tuin 13b ging van Peter Koene naar Lieneke Helm, die zelf al 13a in pacht had. De tuinen zijn nu weer samen 13

tuin 39b ging naar Marion van Dam
tuin 45 ging van dhr. Den Daas naar Laura Engel

tuin 48 Marijke Delwel kreeg Diana Beertema als medetuiner, waardoor Diana's eigen tuin (113) weer vrij kwam

tuin 49 ging van Floor van Doornik naar Deirdre Carasso

tuin 55 ging intern over van Jan de Jonge naar Sylvie Piernaz, waardoor tuin 129 vrij komt

tuin 66 de wijngaard, ging van Marco Verhagen naar Truus Kortenhorst

tuin 67 ging van Mw van Niekerk naar Monique Hoeven

tuin 68 ging van Addy de Meij naar Charo Larraz Bergez. En Addy tuiniert nog wat door bij buurvrouw Sarah Montsma van tuin 69

tuin 77 ging van Jolanda Haalboom naar Liesbeth Kuyvenhoven

tuin 113 van Diana Beertema is naar Maartje Guikers

tuin 130 ging van dhr. Abbas naar Naomi Joseph

Woudie Blok (tuin 92) en
Anneloes van den Brink (tuin 32)

Schooltuintjes

De schooltuin bestaat al weer drie jaar en is bij de kinderen van de Daltonschool Rijnsweerd een begrip. Laatst kwam er een blijde kleuter naar me toe en verkondigde: 'Mijn broer heeft bij jou een tuintje en straks kom ik ook bij jou!' Dat is best even smelten.

Ieder jaar verandert er wel iets. De grootste verbetering van dit jaar is HET HEK, inderdaad met hoofdletters. Want zonder hek tegen die rondhuppelende konijntjes zou er geen schooltuin meer zijn. Afgelopen winter hebben ze zich zelfs vergrepen aan de bast van de fruitbomen. Snel afgedekt met jute en gaas, maar ik had weinig hoop. Wonderlijk genoeg zijn ze toch weer uitgelopen en staan ze in bloei. Gelukkig! Dankzij de mannen van de maandagochtendploeg (Jan, Theus, Ton, Jan en Ab) staat er nu een solide hek, waar geen konijn meer door komt. Mijn dank en die van de kinderen is heel groot mannen! Omdat er geen geld over was om een spitmachine te huren, heeft Anton de tuintjes gefreesd, nog een helse klus. Ondanks drie jaar compost toevoegen, blijft het harde kleigrond. Met dank, Anton!

Door de aanhoudende kou zijn we pas laat begonnen met de lessen. Steeds weer moesten we het een weekje uitstellen. Ik had een planning gemaakt voor het lesprogramma, maar die kwam al meteen in de knoop. Les één was daarom: 'de mens wikt, maar de natuur beschikt'. Maar begin april konden we toch echt beginnen!

Er komen drie leerjaren: groep 6, 7 en 8, in totaal bijna 180 leerlingen. Dit voorjaar kwam ook de kleutergroep van onze tuinbuurmeisjes Gaja en Rea op bezoek, als extraatje na een bijenexcursie op mijn eigen tuin. Het deed sterk aan een rondhuppelende konijneninvasie denken, maar was wel héél leuk!

Op woensdagmorgen komt groep 7. Zij werken een jaar lang in een eigen tuintje en volgen een lesprogramma met, naast de praktijk, ook theorie over kiemen, grondsoorten en nuttige en schadelijke dieren in de tuin. Wil Brakkee, de maatschappelijk stagiaires en ikzelf begeleiden dit. Op vrijdagmorgen komen groep 6 en 8 om te werken aan een gezamenlijke groepstuin of aan algemene tuinprojecten. Hierbij staat mijn buurvrouw Ria mij met raad en daad terzijde. Bij groep 6 gaat het om het aanleren van zaaien, wieden en water geven. Groep 8 doet verschillende klusjes.

Dit jaar hebben we van de gemeente subsidie gekregen om de kruidentuin op te knappen. De kinderen hebben de tot één grote plak munt geworden kruidentuintjes met veel volharding omgebouwd tot een met stenen omheinde kruidenheuvel. Iedere plantensoort heeft een eigen plek met een naambordje: een mooi gezicht! Verder hebben we een vijver ingegraven en er een rotstuintje en stapelmuur omheen gemaakt. Daar zaten al meteen vier dikke padden in. Een goed begin voor een mooi schooltuinjaar!

Anneloes van den Brink

TUINIEREN IN DE SCHEMER

Interview met Frankie Baldi

Frankie Baldi (76) tuiniert vooral 's avonds. Pas dan heeft hij de tijd om aandacht te besteden aan zijn tuin. Want overdag is hij nog steeds dagelijks te vinden in en rond de winkel die hij overnam van zijn schoonvader: de bekende hoedenwinkel Jos van Dijck in de Bakkerstraat, die daar al 90 jaar is gevestigd. Weinigen zullen weten welk romantisch verhaal er schuil gaat achter de winkel met zijn oerhollandse naam. Maar daarover later. Eerst iets over de tuin, die pal naast die van Evert Muntslag ligt en er schijnbaar een geheel mee vormt. Dat komt ook omdat Baldi de tuin vooral gebruikt als productieveld. Hier teelt hij de tuinbonen, courgettes en doperwtten die zijn maaltijden in Nederland al sinds de jaren zestig de extra smaak geven waardoor hij zich soms toch nog even in Italië waant. Want daar komt hij vandaan, helemaal uit Sicilië, uit de Agrigento, in het binnenland ter hoogte van Taormina. In de jaren zestig werden hier door het Nederlandse consulaat jonge mannen geworven voor de toen sterk groeiende Nederlandse industrie. Er waren te weinig werknemers in Nederland, en in Italië waren er genoeg.

Baldi: 'We hoefden niets te betalen. Alles werd voor ons geregeld, de reis, huisvesting een baan. Het was prima. Ik hoefde eigenlijk helemaal niet weg uit Sicilië. Mijn vader was grootgrondbezitter. Maar ja, hoe ging dat in de jaren zestig: Piet ging weg, Jan ging weg, dus ik wilde ook weg. Al mijn vrienden gingen weg. Ik wilde ook wat zien van de wereld. Ik zei tegen mijn moeder dat ik wel terug kwam, maar dat is nooit gebeurd. We gaan er wel ieder jaar heen op vakantie.' 'In het begin werkte ik bij de betonfabriek van Ballast Nedam, maar dat vonden we te zwaar werk. Toen zijn we naar de Demka gegaan, want daar werkten ook veel Italianen. En daarna naar Werkspoor. Ik heb nooit op de fabriek gewerkt, maar altijd in de constructie, buiten: bruggen bouwen en zo.'

Het katholieke huis

Maar nu heeft u een hoedenzaak, een hele mooie zaak. Van Dijck. Hoe is dat zo gekomen?

'Ik was hier een maand of zes toen ik mijn vrouw heb leren kennen. In die tijd werden er dansavonden georganiseerd

in het katholieke huis, dat vroeger het Militair Tehuis was. Die vonden plaats in een kelder naast het stadhuis. Ze werden georganiseerd door een pastoor die Italiaans kon spreken omdat hij in Rome had gewoond. Die zorgde voor ons en hielp ons als er problemen waren. Ieder jaar gingen we met hem ook op bezoek bij de kardinaal, met Nieuwjaar. Voor dat soort dingen kregen ze toen subsidie van de regering. In de jaren zestig was iedereen nog welkom. Het werd gezellig voor ons gemaakt, en er werden katholieke meisjes voor ons uitgenodigd. Zo heb ik mijn vrouw ontmoet.'

En dan blijf je wel...

'We kregen twee kinderen, een zoon en een dochter, en samen namen we de hoedenwinkel over van mijn schoonouders. Mijn zoon heeft hem weer van mij overgenomen. Mijn dochter heeft er maar een paar jaar gewerkt. Op een gegeven moment kon ze geen hoeden meer zien.'

Hoe bent u toen gaan tuinieren?

'Dat deed ik in Italië ook al, maar dan in het groot.'

Daar had u vast citroenbomen?

'Van alles, ook appelbomen. Van april tot oktober moesten we voor de bomen zorgen, maar ook voor de tomaten, en voor de bloeiende cactussen.'

Aardappelen en spaghetti

En toen kwam u hier, en wilde u dat ook.

'Ja, maar in het begin, toen we de taal nog niet kenden, was dat moeilijk. Later ging

dat makkelijker. Ik heb een paar tuinen gehad. In de buurt van de Douwe Egberts en bij het spoor aan de Concordiastraat. Toen hoorde ik tien jaar geleden van Jos Versantvoort, de vorige president, die nu is overleden, dat er hier veel tuinen vrij waren. En zo ben ik hier gekomen.'

U heeft de tuin alleen voor de groenten.

'Ja, niet omdat ze speciaal zijn, maar ik vind ze stukken lekkerder. Als je tuinbonen van de tuin plukt, dan smaken ze zoveel beter dan in de winkel. Je moet ze dan wel plukken als ze klein zijn. De meesten doen dat later, als ze hard zijn. Dat is ook lekker, maar dit is lekkerder. Dan moet je ze koken met een beetje sjalotjes, een beetje knoflook, en er daarna een eitje op gooien, als alles klaar is, en dan heel snel roeren, zodat het ei zacht blijft.'

Hoe vaak bent u hier?

'Nou, in de winter niet hoor. Ik kom in het seizoen vooral 's avonds vaak. Als het nog een beetje licht is, na sluitingstijd van de winkel. Daar ben ik nog steeds veel. Ik hoef helemaal niet meer te werken, maar ik kan niet stil zitten. De panden aan de Bakkerstraat zijn van ons en nog een paar andere in het centrum. Daar is veel te doen. Bovendien heb ik nog een daktuin bij mijn huis. Daar kweek ik groenten in van die grote cementbakken. Dat gaat heel goed, vooral met tomaten. Daardoor heb ik altijd van die mooie, kleine tomaatjes. Als je een dak hebt, kun je dat doen.'

'In de tuin hier heb ik altijd tuinbonen en aardappelen. Dat is voor mijn vrouw, die wil iedere dag aardappelen hebben.

En ik spaghetti. Daarom kookt zij haar eigen potje en ik het mijne. En ik probeer altijd doperwtjes te kweken. Dat is moeilijk, want niet elk jaar gaat het goed. En ik heb ook altijd spinazie, knoflook en uien, allerlei soorten. Die kun je ook mooi roosteren. En courgettes. Natuurlijk heb ik ook last van de konijnen. Daarom gooi ik netten over mijn groenten. Gekleurde, want konijnen kunnen niet zo goed zien. Ik had dit jaar ook aardbeien, maar die zijn allemaal kapot gegaan door de vorst. Bloemen heb ik niet veel. Er staat een rijtje daglelies, gele – met mooie kleuren.'

Hoeden en petten

'Veel mensen hier hebben mooie huizen met keukens en zo op hun tuin, maar voor mij is mijn huis vooral een werkplaats. Je moet het hier niet te netjes maken, anders breken ze in. Het is een fijn stekkie hier hoor en ik kan er lekker in mijn eentje werken. Weet je, als ik hier kom heb ik ook geen tijd om met iedereen te kletsen. Ik klets de hele dag al in de winkel met de klanten, dus als ik hier kom, dan wil ik alleen in de tuin werken. De winkel gaat 's ochtends om tien uur open en ik blijf daar vaak tot zeven uur. Het is er altijd druk. We hebben gelukkig niet zoveel last van de crisis en we verkopen ook veel via internet. Natuurlijk hebben we veel speciale Italiaanse hoeden. Borsalino's natuurlijk, dat zijn mooie hoeden. Ik ga meestal mee om in te kopen. Ik ken alle fabrieken in Italië. Van Milaan waar Borsalino zit, tot

aan Palermo toe, waar we vooral veel petten kopen. Die bestellen we bij verschillende fabrieken, want iedereen moet leven. De dameshoeden komen vaak uit Nederland, want die kleuren en stoffen passen beter bij het Nederlandse klimaat. En uit Engeland komen de regenhoeden.'

Bijzonder, dat u zoveel succes hebt. Nederland is toch niet zo'n hoedenland?

'Nou toch wel, ze worden veel gedragen voor bruiloften en de invloed van het koninklijk huis moet je ook niet onderschatten. Dat ziet iedereen op televisie. Dat vinden de mensen leuk, en dan kopen ze ook een hoed. We maken ook van alles zelf. Twee naaimachines zijn constant aan het werk. En ze worden gekocht door mensen van alle leeftijden. We adviseren klanten ook altijd hun kleren mee te nemen, dan kunnen we ze beter helpen.'

Het moet wel een hele sprong geweest zijn, van het beton naar de hoeden.

'Ja, maar ik heb van jongs af aan altijd in de handel gezeten. Ik moest mijn eigen broek ophouden van mijn vader. Hij leerde ons handelen in grond, schapen, paarden. Hij zei altijd: dan zit je nooit zonder geld. Maar dan moet je wel omzet maken, goed draaien, er verstand van hebben. En goed kunnen kletsen natuurlijk, grapjes maken.'

En intussen lekker eten met elkaar...

'Altijd.'

PT

Groente uit de fabriek

In de voorjaarsbladgroen van 2010 berichtten wij over de opkomst van Urban Farming in de Verenigde Staten. Urban Farming is niets meer en niets minder dan groente verbouwen in de stad. Op braakliggende grond, in leegstaande fabrieken en zelfs boven op daken verbouwen Amerikanen kropjes sla en boontjes als gezond alternatief voor het fastfooddieet van veel inwoners van armere wijken. Bovendien geeft het samen tuinieren een positieve impuls aan het samen leven in de stadwijken. Is deze trend drie jaar later ook naar Nederland overgewaaid?

Stadslandbouw

Eind april vond in Rotterdam de tweede Dag van de Stadslandbouw plaats. Tijdens deze dag werden bestuurders van gemeenten en provincies toegesproken door onder andere Michael Ableman, een goeroe op het gebied van de stadslandbouw en oprichter van de Fairview Gardens in Californië. Verder werd de Stadslandbouw Award uitgereikt, die eer viel te beurt aan de Stadsakker in Zutphen, een project waarbij leerlingen van een middelbare school groente verbouwen op het terrein van een voormalig

sportcomplex dat gedurende vijf jaar braak ligt. Ze worden daarbij geholpen door buurtbewoners.

Mais in het Zocherpark

Ook de bestuurders van onze eigen gemeente doen van alles om in te spelen op de schijnbare behoefte aan stadslandbouw. Op een speciaal opgerichte site proberen ze Utrechters enthousiast te maken: *Stadslandbouw levert verse seizoensgebonden producten op en voegt daarmee een belangrijke kwaliteit toe aan ons dagelijks voedsel. Omdat het voedsel in de eigen omgeving is verbouwd hoeft er minder transport plaats te vinden. [...] In Utrecht hebben we de ambitie om particuliere initiatiefnemers die met inspirerende plannen komen en die bijdragen aan sociale cohesie, educatie over eetbaar groen en verduurzaming te stimuleren. Hiervoor is binnenkort een subsidie beschikbaar.* Wie geïnteresseerd is om echt een stadslandbouwinitiatief in te dienen, kan op een plattegrond klikken om te zien welke locaties beschikbaar zijn voor een akker. Wat dacht u bijvoorbeeld van uw eigen mais uit het Zocherpark? Of een fruitboomgaard aan het wijnbes- en moerbeiplantsoen? Overigens staan op de plattegrond ook bestaande locaties voor stadslandbouw aangegeven, zoals... ATV Stadion aan de Oostbroekselaan!

Buurtmoestuinen

Al met al veel mooie plannen die voornamelijk door beleidsmakers uitgedacht worden, maar komt de stadslandbouw daadwerkelijk van de grond? Een rondje langs de velden leert dat dat zeker zo

is. Op de site van het Milieucentrum Utrecht lezen we dat onze stad al ruim twintig buurtmoestuinprojecten telt. Een buurtmoestuin is een stukje grond in een wijk dat door de bewoners zelf, eventueel bijgestaan door leden van platform Eetbaar Utrecht, in een moestuin wordt omgetoverd. Op de lijst van het milieucentrum staan pareltjes zoals de Fruittuin in Ondiep en de Food-for-Good-tuin in Park Transwijk. Opvallend is dat er vooral in Hoograven veel fanatieke tuinders te vinden zijn onder de bewoners, de wijk telt maar liefst drie buurtmoestuinen. Een van de mooiste projecten is echter Social Gardens 2.0, een initiatief waarbij van een aantal balkonnen in Kanalen-eiland, verticale moestuinen gemaakt worden. Op de facebookpagina van Social Gardens 2.0 zie je hoe de grauwe balkons langzaam veranderen in kleurrijke, verticale groentebedden.

SB

TIP!

Inspiratie opdoen?

- fairviewgardens.org
- eetbaarutrecht.nl
- milieucentrumutrecht.nl
- utrecht.nl (zoekterm: *stadslandbouw*)
- moestuinutrecht.nl
- foodforgood.nl
- dakboerin.nl

ARIE AARDWORM

Beste luitjes,

Lente, waar bleef je nou? De Fyra reed nog sneller. Sneeuw, regen, koude winterigheid en gaat zo maar door. M'n gebitje klapperde van de kou en jullui konden geen schop in de stijve klauwtjes houden, trouwens jullui laarzen zaten an je gieter vastgevroren. Kom op lente, wil je een memootje? Eerst zomer, dan herfst, dan de winter en tenslotte gewoon weer lente. Zo moeilijk is het toch ook weer niet. De zon schiemerde heel effetjes door als die de kans kreeg de wolken opzij te duwen, intussen waaide de Siberische wind gewoon stug door.

Eindelijk toch voorjaar. Ze, de oud- en nieuwbakken tuinders, jongens en meisjes, dames en heren, ze krijgen het nu helemaal op de heupen. Den voorjaar in den Kopf. Ze gingen zich helemaal de tering genieten en uitleven op de schoppen en harken. Er wordt gespit dat het een aard heeft. De kluiten fanatiek aan diggelen verbrijzeld, springen in het rond, pas op je ogen. Gezaaid en gepoot en nu al geschoffeld. Ze zagen d'r eigen al aan de rijk met verse spinazie gevulde diszitten. Ik, Arie als ik dat zo ziet krijg het er warm van. Het zweet spuit bij mij alle hoeken en gaten der uut. Er was geen enkel geschikt tijdstipje tussendoor om in beschonken toestand te verkeren. Ik mot wel toegeven bij sommigen is de tuin nu al een plaatje, wat zei ik een prentje. Maar eerlijk is eerlijk anderen blijven

steken in: Zo, het is gespit en ik ben al weer moe, oh oh mijn voeten doen zo'n zeer. Maar toch...wat heb ik een wonderschone bedjes, prachtwerk, daar kan ik zaaïen en oogsten tot de diepvries met geen moker meer dicht te rammen is. Wat een lekker gevoel, alsof je 's avonds je te krappe onderbroek afstroopt en plotseling alle vrijheid, ruimte en luchtigheid voelt. Zalig.

Trouwens, een ander sjapieter, wat hoort ik met mijn oren. Jullie gaan uit dat gigantische paleis. Anders gezegd het verenigingsgebouw. Wat een tijd hebben julluitjes erin gezeten, het is dat optrekje wel aan te zien. De vellen hangen er los aan. De ruiten vallen nog net niet uit d'r sponningen. Maar ja waar er geleefd wordt vallen spaanders. Alie, mijn vrouwtje, was eens aan het struinen op jullie zolder. "Liefste Arie (want zo noemt ze me nog steeds. Ze ken me ook zo lief aankijken en ech niet om te zien of ik nog steeds even lelijk ben), liefste Arie, waar ik daar allemaal over struikelde ik brak bijna mijn poten; wat hebben die luitjes een hoop zood op de zolder verzameld. Het loopt je over de schoenen". Ik wis d'r niks van. Ik met d'r mee. Me ouwe onderbroek vol gaten zakte ervan af, maar dat viel niet op tussen al die antiquaire spulletjes. De houdbaarheidsdatum was al zeker 60 jaar verlopen - ik was toen net zindelijk. Gossiemijne waar

moet dat heen? Wegsodemikkeren, niks plank voor plank, eerder ravijnsgewijs. Ik denkt dat er op zijn minst drie KBTOV's (klankbordtroepen opruimen verenigingsgebouw) moeten kommen. Hemeltjelijef dat gaat nog wat worden. Niet lullen maar poetsen. Dat wordt een opruimcircus; tillen, sjouwen, zweten, en zo nodig ontluchten/ruften geblazen. Aan die arbeit want zeker uiterlijk september 2014 is het over en uit finito de finito. Klaro. Met zijn allen eruito. Maar luistert Alie met allebei je lieve oortjes: het is niet allemaal Emmaüsafdankerij dat er op zolder ligt. In de hal is een grote bibliotheek opgetrokken met oude manuscripten. De waarde daarvan is nog niet in geld uit te drukken, maar er zal

zeker een taxateur met dollartekens in de ogen aan te pas komen. Dat wordt straks cashen. Laat de gemeente het maar niet horen. Hoezo ATV Stadion geen geld. Ssst niet verder vertellen. Alleen aan de penningmeester, die zal daar gruwelijk blij mee zijn. Wie weet wat we nog meer an 60-jarige antiquiteiten vinden. Want jullui weet toch zeker dat ons cluppie 27 september 2014 alweer 60 jaar bestaat? Waar gaat de tijd. Hoe dan ook; ik Arie, vrouwtje Alie en de kinders (en dat zijn d'r heel wat, want ik heb 'm niet met pissen versleten) komen vast en zeker. Zorg dat er genoeg te makken en te zupen is. Ik heb er zeker en vast zin an. En niet van die karige afgeprijsde overdatum speklappies te dun en te zout. Dus luie donders dat jullie zijn, ga aan de slag en zorg voor een spetterend feest. De tijd gaat snel hoor.

Luitjes, ik gaat er weer vandoor.
Los ballos, een vruchtbaar tuinjaar.
See you,

Arie Aardworm

VRIJHEID IN DE TUIN

Op bezoek bij Monique Hoeven

'Mijn moeder had een tuin van wel twintig meter lang. Ik heb haar heel veel geholpen, niet alleen met tuinieren, maar ook met het ontwerpen en bouwen van een kippenhok, het aanleggen van een vijver en nog veel meer. Ik ben een creatief mens, ik ben behulpzaam en ik vind het leuk om iets te bedenken en het ook nog uit te voeren.'

Aan het woord is Monique Hoeven van tuin 67, een van de nieuwkomers op onze vereniging. 'Ik ga heel graag mijn eigen gang. Als ik een plan heb gemaakt, heb ik ook een doel voor ogen. En dat moet dan eerst bereikt voor ik me weer op iets anders richt. Eerst mijn tuin op orde maken, daarna een praatje. Ik heb een fulltime baan, met uitsluitend het weekend en de avonden vrij en die tijd is mij kostbaar. Maar ik heb de indruk dat mijn houding wel wordt gerespecteerd. Ik voel me dan ook heel erg welkom, er zitten hier veel ijverige en gezellige mensen.'

Een mooie mix

'Ik wilde graag een huis met een tuin, maar dat is hier in Utrecht niet eenvoudig te realiseren. Ik wilde echter wel

graag in Utrecht blijven wonen en dan is een volkstuin een mooie oplossing! Natuurlijk ben ik niet over een nacht ijs gegaan in mijn keus voor een volkstuinvereniging: ik heb veel sites bekeken, alle volkstuinen afgefietst, overal de sfeer geproefd. Tuincomplexen met uitsluitend moestuinen vielen als eerste buiten de boot, dat is niks voor mij. Ik houd van gevarieerd, niet iedereen een groentetuin, het liefst van alles wat. Wat dat aangaat heeft ATV Stadion een mooie mix.'

Woonconsulente

Monique is opgegroeid in Culemborg: een agrarische omgeving, uiterwaarden. Utrecht werd haar thuisbasis vanwege haar studie commerciële economie.' Nu woon ik nog steeds in Utrecht, maar ik werk in Noord-Brabant. Ik ben woonconsulent bij een woningcorporatie. Daarvoor had ik een baan die meer aan mijn studie was gerelateerd: ik werkte vier jaar in de sales-binnendienst van een groot bedrijf; maar ik zag geen kans enige diepgang in mijn werk aan te brengen. Ik trof daar alleen maar mensen

die geïnteresseerd waren in grote lease-auto's. In mijn huidige baan ben ik zinnig bezig en zie ik veel perspectief. Ik kom in actie als huurders op de een of andere manier in problemen komen. Huurachterstanden, werkloosheid en de gevolgen daarvan, allemaal overlast-situaties waar ik mij mee mag bemoeien en die ik tot een goed einde probeer te brengen of waar ik de juiste hulpverlening kan inschakelen. Ik kan in dit beroep veel bereiken en nog heel veel leren. Behalve mijn werk als woonconsulent run ik sinds kort ook een eigen webwinkel, tootz.nl, en daar verkoop ik sieraden, tassen, sjaals... Het betekent veel risico nemen en dat is erg spannend.

Ruimte

'Tuinieren is natuurlijk wel een hobby, het is geen verplichting. En het is maar goed dat ik daar zo over denk, want er moest hier een bak werk worden verzet! Het stond hier helemaal vol met bomen en struiken. Die zijn er nu bijna allemaal uit. Eén conifeer heb ik laten staan en ook de mooie blauwspaar blijft op zijn plek. Echt heel veel werk heb ik er aan gehad. Nu is het meer een kwestie van onderhouden. De grond is helemaal gesaneerd,

veel nieuwe aarde erbij. Het was een groot plakkaat van wortels, kerstbomen en coniferen. Op een gegeven moment werd ik er gewoon agressief van. En dat geeft veel kracht, haha. Tuinieren maakt je hoofd leeg. Dat was nog een reden om een tuin te nemen. Lekker fysiek bezig te zijn in de tuin.'

'Mijn droom? Ik heb ruimte nodig, vrijheid. Mijn vriend zit net zo in elkaar. Mijn droom is een huis met heel veel tuin en bos er omheen. Maar meer nog dat ik een stabiel, gelukkig leven mag ervaren.'

Leuk straatje

Is er nog iets wat je kwijt wilt?

Eh ja, daar hoeft Monique maar heel kort over na te denken: 'Behalve dat ik hard gewerkt heb in de tuin, ben ik ook heel hard aan het klussen in het huisje. Want dat heb ik toch wel in erbarmelijke staat aangetroffen. Ondertussen is zo ongeveer de hele tent gestript en er ligt nu een nieuwe vloer in, dat is gelukkig gebeurd. En ik wil ook graag vertellen dat ik zoveel hulp van mijn vader heb gehad. Hij heeft zo hard gewerkt! Als hij dat niet had gedaan stond ik nu nog struiken uit de grond te trekken. Mijn tuin is nu helemaal klaar om groente te verbouwen en er is ruimte voor bloemen; het is dankzij zijn hulp veel sneller gegaan dan ik voor mogelijk hield.'

'Enne... dat ik heel blij ben dat ik in zo'n leuk straatje terechtgekomen ben, het lijkt hier wel een dorp!'

AdM

Tuinieren zonder spitten

Bij de tweedehands boekenkraam op de markt stuitte ik op het boekje 'Tuinieren zonder spitten'. Natuurlijk had ik wel van gehoord van tuinieren zonder spitten, diep spitten verstoort immers het bodemleven, maar hier wordt er ook iets anders mee bedoeld. Het boekje is geschreven door een oudere dame, Ruth Stout.

Mulchen

Het principe is 'mulchen', de bodem bedekken met organisch materiaal. Nu doen we dat misschien allemaal wel eens, de aarde rond planten bedekken met een laagje mulch, bijvoorbeeld om uitdrogen te voorkomen. Mevrouw Stout gaat verder. Zij plant en zaait tussen de bedekking. Het onkruid krijgt geen kans en het organisch materiaal houdt de grond vochtig en los en zorgt voor de bemesting.

Volgens mevrouw Stout wordt er in de natuur nooit gespit maar wordt de bodem bedekt door bladeren, takken en plantenresten dus waarom zouden wij het anders doen? Ze bouwt geen composthoop maar bedekt de grond voortdurend met een dikke laag van elk materiaal dat maar verteren wil, gras, hooi (ook 'bedorven' hooi, dwz niet geschikt meer als veevoeding), bladeren, boomschors, onkruid, etc., zowel in de bloementuin als in de moestuin. Tijdens het verteringsproces waardoor de grond vruchtbaar wordt voegt ze nog meer mulch toe. Ze begint met een laag van 20 cm dik anders groeit het onkruid er doorheen. Voor het zaaien en planten wordt de bedekking wat opzij gehaald, gezaaid en het zaaiel met een dun laagje aarde bestrooid.

Tegen de tijd dat er gezaaid wordt is de laag al wat in elkaar gezakt en een compacte massa van 5-7 cm geworden. Na het zaaien de bedekking weer dicht tegen de rij aanduwen. Grote zaden bedekken met een dun laagje aarde en met het hooi of andere bedekking. Bij plantjes, bijvoorbeeld slaplantjes, duwt ze de bedekking er dicht tegenaan tot onder de onderste blaadjes.

Klein beginnen

Je hebt vrij veel tuinafval en hooi nodig voor deze methode, maar je kunt het ook in het klein aanpakken. Op een stukje grond, bijvoorbeeld een moeilijk gedeelte met ingeklonken aarde (veel heermoes!) kun je het uitproberen. Wrik de grond -zonodig- wat los met een spitvork, dus niet spitten, maar de spitvork in de grond steken en de aarde wat los wrikken. Daarop strooi je tuinafval, zoals in stukken geknipte maïsstengels, courgette- en pompoenplanten, bonenplanten en eventueel wat hooi en je verspreidt dit. Bij droog weer een beetje gieteren en licht omwoelen. Het volgende seizoen is de laag ingedikt en kan er tussen gezaaid worden volgens bovenstaande methode of je werkt de hele boel om zoals bij de composthoop en strooit er een laagje tuinaarde over. Ideaal als je aan het eind van het jaar te veel afval hebt voor de composthoop en een moeilijk stukje grond is weer te bewerken.

ID

In een eerdere Bladgroen kwamen de families van de Ware muizen en Woelmuizen aan bod, deze keer zijn de Spitsmuizen aan de beurt.

Spitsmuizen zijn heel herkenbaar aan hun zeer spits toelopende snuitje. Ze zijn, in tegenstelling tot de andere muizensoorten, vleeseters. Ze hebben zeer scherpe tandjes waarmee ze insecten maar ook slakken en wormen makkelijk aankunnen. De kleine spitsmuisjes leren het jagen van hun moeder, die voorop loopt met de kleintjes erachteraan terwijl ze zich vastbijten in elkaars staart of vacht!

De Huisspitsmuis leeft in de buurt van mensen. Soms in huis, maar vaker in de tuin in de buurt van prooidieren, zoals bij de composthoop of in onderaardse gangen van andere dieren. Deze muis is 6-9 cm lang en heeft een staart van 3-4 cm. Het is een flinke eter, per etmaal bijna zijn eigen lichaamsgewicht aan voedsel.

Bosspitsmuizen zijn bijna even groot als huisspitsmuizen en nog grotere eters, ongeveer anderhalf keer hun eigen lichaamsgewicht! Ze wonen graag in het verlaten hol van een mol. In ons land komt naast de bosspitsmuis ook de tweekleurige bosspitsmuis voor waarvan de vacht iets anders getekend is. Beide hebben een donkere rug en een

lichtere buik, maar bij de laatste is de overgang scherper getekend.

De Dwergspitsmuis is niet alleen onze kleinste muis maar ook het kleinste zoogdier van West-Europa. Hij weegt slechts 3 tot 4 gram! Ze leven in dezelfde omgeving, open terrein met ruige en lage vegetatie, als de bosspitsmuis. 's Winters wonen ze in gangen van andere dieren, maar 's zomers bouwen ze iets boven de grond, in planten, een bolvormig nestje. Ze worden niet ouder dan zestien maanden.

De Waterspitsmuis is groot, 7-11 cm en met een staart van 5-8 cm. Hij jaagt op kleine diertjes in schoon water en kan dan wel 20 seconden onder blijven. Ze leven binnen een straal van 500m waarin water te vinden is. Zijn voedsel bestaat o.a. uit insecten, waterslakken, kevers, larven en wormen. Hij maakt zijn bolvormige nest op beschutte plekken of aan de oever.

De Veldspitsmuis is 6-9 cm lang en heeft een staart van 3-4 cm. Hij komt voor in open velden, struikgewas en bosranden. Net als de bosspitsmuis heeft hij een donkere rug en een lichte onderkant. Zijn voedsel bestaat uit wormen, larven, insecten en andere ongewervelde dieren.

ID

Het gesprek van de dag

Waar gaat het gesprek van de dag op onze vereniging over? Gisteren, vandaag en waarschijnlijk ook morgen? Over het verenigingsgebouw! De laatste jaren overheerst de toekomst van ons verenigingsgebouw de discussie in de ledenvergaderingen. Een mening heeft iedereen en daarbij dwarrelen verleden, heden en toekomst door elkaar heen als vallende herfstbladeren. In dit al meer dan zeven jaar durend debat dient het bestuur koers te houden en moet de voorzitter de belangen van de vereniging behartigen. Het is tijd om Evert Muntslag eens te vragen hoe hij tegen dit proces aankijkt.

Het duurt nu al zeven jaar, heb je niet af en toe de neiging het bijltje erbij neer te gooien?

'Er is veel bereikt binnen de vereniging. De oplossing voor het verenigingsgebouw zou de kroon op het werk van dit bestuur kunnen zijn. Het is wel een hoofdpijndossier. We dragen de ellende uit het verleden met ons mee. Oplossingen die nabij waren werden afgeschoten. Toen konden we opnieuw beginnen. Maar ik ga niet uit de weg voor weerstanden. Integendeel. Ik word vasthoudender. Dit proces wordt succesvol afgerond. Daar werken we aan en daar zorgen we voor.'

Heeft het bestuur ondersteuning vanuit de vereniging bij dit proces?

'Ik ondervind veel irrationele weerstanden. Sentimenten uit het verleden die te maken hebben met een persoonlijke binding met het huidige verenigingsgebouw. Wel begrijpelijk, maar we moeten toch verder. Echt constructieve bijdragen zijn mager. Wel krijg ik in de tuin-wandelgangen veel

adhesiebetuigingen. Het zijn jammer genoeg de geluiden die in de Algemene Ledenvergadering minder doorklinken. Maar het geeft mij en het bestuur de kracht op de ingeslagen weg door te gaan.'

Hoe is inmiddels de relatie met de Gemeente en de AVVN?

'De verhouding met de gemeente is nog steeds goed. Al is in de loop der jaren het vertrouwen van de gemeente in ATV Stadion als gesprekspartner wel geslonken. Gelukkig levert in de huidige situatie de AVVN, met name de directeur, wel een meerwaarde. Hij is betrokken in de gesprekken met de gemeente, geeft ons adviezen en houdt de bestemmingsplannen die ons complex betreffen goed in de gaten. Als voorzitter voel ik me gesteund door de AVVN.'

Vind je het nog wel leuk als voorzitter?

'Ja, volmondig! Ik kijk wel met verwondering, niet met verbazing naar wat om me heen gebeurt. Ik zie ook de vele goede dingen die onder dit bestuur

voor ATV Stadion gedaan zijn. Maar uiteindelijk had ik niet in de gaten dat het gebouw zo'n emotionele lading met zich meedroeg waardoor het rationele onder druk kwam te staan.'

En hoe nu verder?

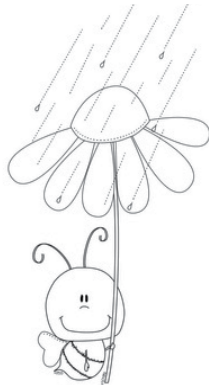
'Het contract voor het huidige gebouw loopt af eind 2014. De gemeente heeft al aangekondigd het gebouw dan terug te nemen. Vanuit de maatschappelijke verantwoordelijkheid stelt de gemeente zich wel garant voor een nieuw verenigingsgebouw, ergens op het

complex. De gesprekken daarover lopen nu. We mogen ons gelukkig prijzen dat de gemeente hiertoe bereid is. Op eigen kracht en met eigen middelen zouden we een nieuw gebouw niet kunnen realiseren. We zullen als ATV Stadion in de lopende onderhandelingen een evenwicht moeten zien te vinden tussen wat we als vereniging kunnen eisen en wat de gemeente nog voor ons kan en wil doen.'

JD

De bijenstal – de stand van zaken

Met subsidie van de gemeente hebben wij een plantentuin aangelegd. Het nutteloze grasveldje, dat zelfs niet gemaaid mocht worden om de bijen niet te verstoren, werd de perfecte plaats om deze tuin aan te leggen. Het is een weidetuin geworden met veel plantensoorten die op de rode lijst staan.

Don't Worry
BEE Happy

Margrit Bos en Hilly Steins waren zo vriendelijk om zich hierover te ontfermen. Samen zijn ze naar het noorden van het land gereisd om informatie op te doen over hoe dit gerealiseerd kon worden. Na gedegen onderzoek hebben ze de juiste zaden en plantjes aangeschaft.

Vervolgens moest het gras weg: dat werd plaggen. Het was zwaar werk, maar met hulp van een paar leden is dit gelukt. Daarna moest er een laag zand op: dat werd kruien. Ook zwaar werk, maar gelukkig kregen zij weer hulp. Als laatste zijn de plantjes geplant en de zaden ingezaaid. En nu maar afwachten hoe het er allemaal uit gaat zien. De bijen zullen er zeker blij mee zijn. Ga er dus af en toe eens een kijkje nemen. Er komt ook nog een informatiebord bij te staan.

Bedankt Margrit en Hilly voor al jullie gedane arbeid en het toekomstige toezicht op onze speciale bijentuin!

Joke Goossens

De vijf grootste tuinergernissen

Tuinieren op een vereniging is niet alleen maar rozengeur en maneschijn, maar dat weten we al langer, immers every rose has its thorn... Waar ergeren we ons aan? Kun je niet wat originelers bedenken? Die ergernissen bestaan al. Akkoord. Het heten geen ergernissen meer, maar stoorpalen.

Stoorpaal 1

De tuin begieten met leidingwater, terwijl de sloten volop water bieden. Even bukken en je gieter is vol. De bijbel schreef al voor laat Gods water over Gods akkeren vloeien.

Stoorpaal 2

Het hek van de tuin is dicht. Je opent het hek, vertrekt met je auto en laat het hek openstaan. Het bestuur krijgt klachten over inbraken en openstaande hekken en wordt geacht maatregelen te nemen, zoals de beveiliging aanscherpen, maar hoe?

Stoorpaal 3

Een mooie faciliteit dat er een container voor niet composteerbaar afval uit de tuin staat tegenover de winkel. Wie haalt het dan in zijn hoofd om 's avonds met zijn auto naar de tuin te rijden om daar een stofzuiger, beeldscherm, geluidsboxen en andere overvloedige huisraad te storten.

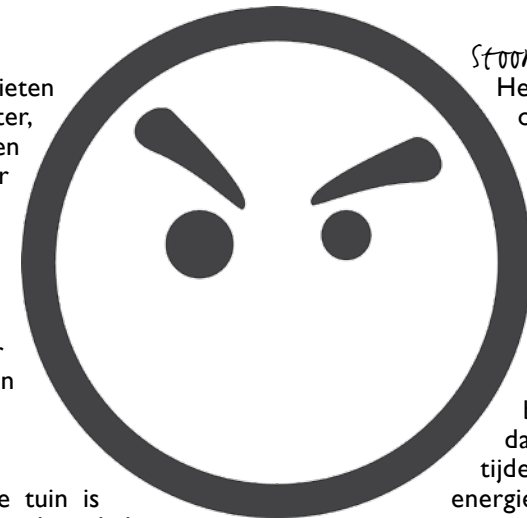
Stoorpaal 4

Het bestuur van onze vereniging werkt keihard om onze belangen te behartigen. Dat wordt lang niet altijd gewaardeerd en op zijn waarde geschat. Laten we blij zijn dat we een bestuur hebben dat in deze lastige tijden bereid is tijd, energie en expertise te investeren ten behoeve van de vereniging.

Stoorpaal 5

De konijnen gaan vrolijk hun gang. Ze blijken slimmer te zijn dan 135 tuinders bij elkaar. Vangen helpt niet. Afjagen mag niet. Ze richten op tuinen onheil aan. Er is echter een oplossing. Hebben we geleerd van Teeven. Ze zijn illegaal op ons terrein en dat is strafbaar en dan mogen ze opgesloten worden. Wie gaat er handhaven?

JD

RECEPTEN VAN INE

Bonendip

Als je al tuinbonen hebt gegeten zoals ze eigenlijk het lekkerst zijn; gekookt en een klont boter en wat zout erdoor dan is dit misschien een idee voor een dip.

Bereidingswijze

1. Laat de bonen uitlekken.
2. Snijd grote stukken gedroogde tomaat doormidden.
3. Pel de knoflook en snijd ze in vieren.
4. Pureer de bonen, tomaten, knoflook, olijven en een paar blaadjes basilicum met de olijfolie. Voeg zonodig extra olie toe.
5. Breng op smaak met citroensap, zout en peper.
6. Dip met piadine.

Piadine

Italiaanse ronde platte, gebakken broodjes, heerlijk met een bonendip!

Bereidingswijze

1. Doe de bloem, zout en bakpoeder in de kom van de keukenmachine en meng alles. Met de hand kan dit alles natuurlijk ook.
 2. Voeg beetje bij beetje de olie, 1 dl water en de melk toe. Laat draaien of kneed tot alles goed gemengd is.
 3. Leg het deeg op een met bloem bestoven werkvlak. Kneed het nog circa 5 minuten met de handen tot het soepel en elastisch is. Laat een half uurtje rusten onder plastic.
 4. Vorm balletjes ter grote van een golfbal en rol deze uit tot een dikte van 2 ½ mm.
 5. Verhit een stevige (gietijzeren) pan en vet hem in met olie. Bak de piadine ongeveer 1 minuut per kant tot ze licht gekleurd en gaar zijn.
- Zo nodig kunnen de broodjes, in aluminiumfolie gerold, in 15 minuten in de oven worden opgewarmd.
- Variatie: voeg aan de bloem wat gedroogde kruiden, bijvoorbeeld oregano, toe.

- Ingrediënten**
- ca 400 gram gekookte tuinbonen (evt. diepvries, of uit blik: grote witte- of kievitsbonen)
 - 50 gram zongedroogde tomaten
 - 2 tenen knoflook
 - 50 gram zwarte olijven, zonder pit
 - basilicum
 - 1 eetl olijfolie
 - citroensap, zout, peper

- Ingrediënten**
- 500 gram bloem (liefst Italiaanse van harde tarwe)
 - 1 ½ theelepel zout
 - ½ theelepel bakpoeder
 - 0,8 dl olijfolie
 - 1 dl water
 - 1,2 dl melk
 - olijfolie

VAN HET BESTUUR

De nadruk van het beleid ligt op het leefbaar houden van ons complex met de inzet van alle leden. De tuindiensten spelen daarbij een belangrijke rol. Ook dit jaar lopen we regelmatig de presentielijst na en spreken we tuinleden aan op verzuim. Verder wijzen we nieuwe leden al bij de kennismaking op de verplichte tuindiensten. De inzet van de leden wordt aangevuld met de ijver van vrijwilligers, zoals door middel van maatschappelijke stages en, incidenteel, organisaties die als teambuilding lichamelijke arbeid komen verrichten ten behoeve van de natuur. Sommige werkzaamheden zoals baggeren, het herstel van paden, onderhoud aan de zoutsloot en het talud van de A27 en A28, gaan ons budget en onze middelen te boven. Daarvoor vragen we de steun van de gemeente. Zo hebben we een aanvraag ingediend om de naamborden over het hele complex te vernieuwen.

Schouwen

Ook letten we er dit jaar weer op dat leden hun eigen tuin op orde houden. Het schouwen (twee keer per jaar) blijft daarbij een middel. De informatie uit het schouwverslag geeft ons de handvatten om tuinders aan te spreken. Uiteraard spreken we ook tussendoor personen aan bij verwaarlozing van tuinen. Tuinleden die wegblijven, onderhouden vaak lang vóór ze officieel opzeggen hun tuin niet meer, waardoor we soms geconfronteerd worden met sterk verwaarloosde tuinen. Als een extra zetje om de tuin netjes achter te laten hebben we voor de nieuwe leden de borg voor de tuin verhoogd naar 250 euro.

Natuurlijk tuinieren

ATV Stadion blijft tuinleden de kennis en de middelen bieden om natuurlijk te tuinieren. De winkel en informatiekanalen (e-mail, website en infoborden) spelen daarbij een belangrijke rol. We onderzoeken hoe we meer kunnen doen aan milieueducatie.

Betrokkenheid leden

Als we kijken naar het ledental en dat vergelijken met de mensen die actief bij de vereniging betrokken zijn, concludeert het bestuur dat we een breder draagvlak willen voor zwaarwegende beslissingen. Ook zouden we graag meer inzet van leden willen voor activiteiten in de vereniging.

ATV Stadion 60 jaar

Op 27 september 2014 bestaat ATV Stadion 60 jaar, een jubileumjaar! Het bestuur gaat zich er tijdens de bestuursvergaderingen in 2013 al over buigen hoe we daar aandacht aan kunnen besteden. We zullen de penningmeester vragen in zijn begroting van 2014 middelen te reserveren voor het jubileum. Het bestuur zal ook tuinleden benaderen die ideeën hebben en een bijdrage willen leveren om ons 60 jarig bestaan tot een feestelijke dag te maken.

Van 28 tot en met 30 augustus 2014 organiseert de AVVN in Utrecht het Internationale Congres Volkstuinieren. Het doel daarvan is enerzijds om kennis en ervaring uit te wisselen. Anderzijds staat de promotie van volkstuinieren naar instanties en overheden centraal, zodat volkstuinverenigingen met hun steun kunnen voortbestaan. Er worden 200 gasten verwacht uit 15 verschillende landen. De voorzitter heeft namens ATV Stadion aangegeven een bijdrage te willen leveren aan het congres. Alle hulp van leden is daarbij welkom! Dat kan bij het zogenoemde partnerprogramma, waarbij de partners van congresleden op 29 augustus 2014 van 10.00 tot 13.30 een tuinvereniging bezoeken. De AVVN geeft hiervoor een kleine vergoe-

ding per bezoeker. Een aantal van onze tuinleden heeft zich hiervoor al opgegeven. Op 29 augustus 2014 brengen vervolgens vanaf 14.30 uur buitenlandse congresgangers werkbezoeken aan verenigingen. Wij vragen tuinleden die vreemde talen beheersen (Frans, Engels, Duits, Pools, Japans) zich zo snel mogelijk aan te melden om de bezoekers te begeleiden op ons complex. Ook is de AVVN zelf op zoek naar amateurfotografen, begeleiders van buitenlandse gasten en werkers voor in de jaarbeurs, zoals bloemschikkers voor het maken podiumstukken en mensen die bij informatiebalies willen staan. Wie geïnteresseerd is om te helpen, kan zich, liefst zo snel mogelijk, opgeven bij de voorzitter.

colofon enzo

Bladgroen is een onafhankelijk orgaan van A.T.V. Stadion en verschijnt vier maal per jaar in een oplage van 160 stuks.
Bijdragen van leden zijn van harte welkom op bladgroen@hetnet.nl

Redactie

Staese Baars (eindredactie)
Marijke Badings (vormgever)
Jan Deering (redactie)
Ine Dijkhof (redactie)
Tessa Lavrijsen (foto's Frankie Baldi)
Addy de Meij (redactie)
Pauline Terreehorst (hoofdredeactie)

Ook werkten mee:

Woudie Blok (ledenadministratie)
Anneloes van den Brink (ledenadministratie)
Evert Muntslag (voorzitter)

Contactgegevens van de vereniging

A.T.V. Stadion
Postbus 85235
3508 AE Utrecht
atvstadion@hetnet.nl
www.atvstadion.nl

A.T.V. Stadion bestuur

* Evert Muntslag (voorzitter) 030-2711160 (tuin 31)
* Harry Smit (complexbeheer) 030-2314770 (tuin 25)
* Sebastiaan Westphal (tuin 80)
* Gertia Haerkens (secretariaat) gertiahaerkens@casema.nl
* Joke Goossens 06-30096303 (tuin 64)

Konijnenplaag...

...wie gaat er handhaven?!

Port Betaald

afzender:

**A.T.V. STADION
POSTBUS 85235
3508 AE UTRECHT**